



ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-2089-59/2024. számú ügyben,
rendőrségi panasz eljárás tárgyában.
(előzmény ügy: RI-AJBH-311/2022.)

Érintett szerv: -----

Rendőrkapitányság

2024.

Az eljárás megindítása

() szám alatti lakos, a továbbiakban: panaszos) az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala Területi Irodájában személyen előadott panaszában sérelmezte, hogy gépjárműve elszállításáról nem kapott megfelelő tájékoztatást a rendőrségtől.

Tekintettel arra, hogy a panasz tárgya a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedés volt, az e bekezdés b) pontja alapján – figyelemmel az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 18. § (1) bekezdésének f) pontjára és 39/F. §-ában foglalt hatásköri szabályokra – vizsgálatot indítottam.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (2) bekezdése a rendőrségi panaszok esetében is főszabályként rögzíti, hogy az alapvető jogok biztosa a vizsgálatáról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket, az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket, valamint a III. fejezet szerinti intézkedést.

Az alapvető jogok biztosának vizsgálata kifejezetten az alapjogi visszasságok feltárására irányul. A hatásköri szabályok alapján nincs lehetőségem arra, hogy az alapjogsérelemként vagy annak közvetlen veszélyeként nem értékelhető jogsértések tárgyában döntést hozzak.

Az alkalmazott jogforrások

- Magyarország Alaptörvénye;
- Ajbt.;
- Rtv.;
- a kerékbilincs alkalmazásával és a járművek elszállításával kapcsolatos szabályokról szóló 143/1995. (XI. 30.) Korm. rendelet; [a továbbiakban: 143/1995. Korm. rendelet]
- a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII.21.) ORFK utasítás [a továbbiakban: ORFK utasítás].

A tényállás megállapításai

A panasz kivizsgálása során, a panaszban foglaltak részletes áttekintését követően, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kértem a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint kértem, hogy küldjék meg az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

A panaszban foglaltak, valamint a rendőrségi adatszolgáltatás alapján rendelkezésre álló információk szerint az alábbi tényállás állapítható meg.

1. Egy labdarúgó mérkőzés rendőri biztosítása érdekében a stadion környékére – köztük abba az utcába is, ahol a panaszos később a gépjárművét leparkolta – a tilalom hatályba lépése előtti napon „Megállni tilos!” jelzőtáblákat helyeztek ki. A panaszos, aki a labdarúgó mérkőzés biztosításában vett részt, saját tulajdonú járművével a megállási/parkolási tilalommal érintett területen parkolt le, mivel – elmondása szerint – nem észlelte a kihelyezett tiltó táblát.

2. Amikor a panaszos a labdarúgó mérkőzést követően nem találta gépjárművét ott, ahol leparkolt vele, felhívta a segélyhívót. A bejelentést fogadó operátor a bejelentést adatlapon rögzítette, majd azt a Tevékenység-irányítási Központ részére továbbította.

A telefonos bejelentéssel egyidejűleg a panaszos észrevett egy szolgálati járművet, így az abban ülő rendőrök segítségét kérte. A rendőrök tájékoztatták a panaszost, hogy telefonon tehet bejelentést az ügyben.

A bejelentést követően a rendőrség ügyeletes felhívta a panaszost. Ekkor tisztázták a gépkocsi rendszámát, illetve a parkolás pontos helyét. A körülmények tisztázását követően az ügyeletes tájékoztatta a panaszost arról, hogy a labdarúgó mérkőzés, továbbá a közelben zajló filmforgatás miatt is történtek gépkocsi elszállítások. Az ügyeletes arra kérte a panaszost, hogy amíg ellenőrzi az elszállított autók adatbázisát, addig legyen türelemmel, illetve a helyszín környékén nézzen körbe.

Az ügyeletes a fenti beszélgetést követően, nagyjából 15-20 perc múlva a rendelkezésre álló adatbázisból megállapította, hogy a keresett autót pontosan hová helyezték át. Az ügyeletes ezt követően többször is megpróbálta felvenni a kapcsolatot a panaszossal, míg végül a panaszos egy kollégájával sikerült felvenni a kapcsolatot. A – rendelkezésre álló hangfelvétel tanúsága szerint ingerülten kommunikáló – személy átadta a telefont a panaszosnak, akit így már tájékoztatni tudott az ügyeletes a gépjárműve pontos helyéről. A telefonbeszélgetés során a panaszos maga is megerősítette, hogy volt három nem fogadott hívása a rendőrség részéről, azonban azt nem észlelte.

A telefonbeszélgetés során az ügyeletes felvilágosította a panaszost, hogy az érintett rendőrök nem rendelkeztek információval az érintett járműről, így nem is tudtak érdemben segítséget nyújtani.

3. A rendőrségi adatszolgáltatás szerint az érintett szolgálati járműben ülő rendőrök éppen egy másik ügyben intézkedtek, amikor egy személy leintette őket, és a gépkocsija ügyében érdeklődött. Az érintett személy nem mutatkozott be.

Az érintett személy elmondta szolgálati járműben ülő rendőröknek, hogy a pár méterrel odébb álló kollégája éppen a rendőrséggel kommunikál telefonon, és szeretné tudni, hogy a bejelentésük ügyében érkeztek-e. Ny. Z. r. szds. ekkor tájékoztatta az illetőt, hogy nem a bejelentés miatt érkezett oda, más szolgálati feladatot lát el, így még várniuk kell az esetlegesen kikerülő másik rendőri egységre. A rendőrségi adatszolgáltatás szerint a „tájékoztatást kérő más intézkedést nem kért, segítségre nem szorult, más kérdést nem tett fel”.

4. A panaszos a kapott tájékoztatás alapján végül megtalálta a gépjárművét és ezt bejelentette telefonon a rendőrségnek.

5. A rendelkezésre álló információk szerint a Budapesti Rendőr-főkapitányság az elszállítást követően írásban tájékoztatta a panaszost az elszállítás releváns körülményeiről.

A vizsgálat megállapításai

1. A rendelkezésre álló információk alapján tisztázott tényállás alapján megállapítható, hogy a Tevékenység-irányítási Központ ügyeletes a panaszos bejelentése alapján – eleget téve az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése, 24. §-ának (1) bekezdése, valamint a 57/2013. (XII.21.) ORFK utasítás rendelkezései szerinti kötelezettségeinek – a tőle elvárt módon intézkedett annak érdekében, hogy az érintett gépjármű hollétéről megfelelő tájékoztatást tudjon adni, így e tekintetben visszásságot eredményező mulasztás nem történt.

2. A járművek elszállításával kapcsolatos szabályokat a 143/1995. (XI. 30.) Korm. rendelet rögzíti. E rendelet 15. §-ának (3) bekezdése rögzíti, hogy az elszállításról és az elszállított jármű helyéről az intézkedés befejezését követően az üzemeltetőt haladéktalanul értesíteni kell. A rendelkezésre álló információk alapján a rendőrség e kötelezettségének eleget tett, **így e tekintetben visszásságot eredményező mulasztás nem történt.**

E körben felhívom a panaszos figyelmét, hogy nincs olyan jogszabályi követelmény, amely arra kötelezné a rendőrséget, hogy telefonon értesítse az elszállított jármű üzemben tartóit. Ilyen követelmény az Alaptörvény alapján sem vezethető le. E körben irányadónak tekinthető a Debreceni Törvényszék 2012. szeptember 7-én kelt, 9.K.30.195/2012/11. számú ítélete, amely indokolásában rögzítette, hogy ha egy gépjárművezető hosszabb időre kívánja közúton hagyni a járművét, akkor fokozottabb elvárhatóság terheli a tekintetben, hogy meggyőződjék arról, hogy az érintett közútszakaszon milyen forgalmi rend van érvényben, és hogy járművével ott szabályosan várakozik-e. Az érvényes forgalmi rendről a közúti jelzőtáblák adnak felvilágosítást, így a panaszosnak az ideiglenes forgalomkorlátozás tényéről – a kihelyezett „Megállni tilos!” jelzőtáblák észlelésével – tudomással kellett volna bírnia.

3. A rendelkezésre álló információk szerint tisztázott tényállás alapján megállapítható, hogy az érintett szolgálati jármű rendőrei éppen intézkedést hajtottak végre, miközben nem rendelkeztek érdemi információval a panaszos gépjárműve pontos helyéről. Ugyan nem áll rendelkezésre olyan felvétel vagy más információ, amely tisztázná, hogy pontosan milyen kommunikáció zajlott le az érintettek között; a körülményeket mérlegelve úgy foglaltam állást, hogy az érintett rendőröket intézkedési kötelezettség nem terhelte, és – a folyamatban lévő intézkedésre tekintettel – nem voltak olyan helyzetben, hogy a panaszos számára segítséget nyújtsanak. Ennek megfelelően úgy foglaltam állást, hogy e sérelem tekintetében visszásságot eredményező mulasztás a rendőröket nem terheli.

A vizsgálat zárása

Alapjogi visszásság hiányában az Ajbt. 2. § (7) bekezdése, illetve az Ajbt. III. fejezet 11. alcíme szerinti intézkedések alkalmazását mellőzöm.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (4) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa a jelentést, illetve a (3) bekezdés szerinti elutasítást megküldi – az intézkedéssel érintett rendőri szerv kiletétől függően – az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója vagy az idegenrendészeti szerv főigazgatója számára.

Az érintett rendőrségi vezető (jelen esetben az országos rendőrfőkapitány) a rendőrségi panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. hivatkozott 92. §-ának (1) bekezdésére, valamint az Ajbt. 39/K. §-ának (1) bekezdésére – közigazgatási hatósági eljárásban fog döntést hozni, amely döntést a panaszos – amennyiben azzal nem ért egyet, illetve annak eredményével nem elégedett – közigazgatási perben később megtámadhat.

Budapest, 2024. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos